

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobkyně: D. Č.
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. Lukášem Hojdnem
se sídlem Praha 2, Francouzská 299/98

proti
žalovanému: Ministerstvo zdravotnictví
se sídlem Praha 2, Palackého náměstí 375/4

o žalobě proti rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne 31. 5. 2024, č. j. MZDR 1087/2024-3/PRO,

takto:

- I. Rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne 31. 5. 2024, č. j. MZDR 1087/2024-3/PRO, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladu řízení 12 342 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku do rukou zástupce žalobkyně Mgr. Lukáše Hojdna, advokáta.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

I. Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým ministr zdravotnictví (dále jen „ministr“) podle § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zamítl rozklad žalobkyně a potvrdil rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2023, č. j. MZDR 17139/2023-6/PRO. Uvedeným rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně ze dne 1. 6. 2023 podaná podle zákona č. 297/2021 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky osobám sterilizovaným v rozporu s právem a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon č. 297/2021 Sb.“), o poskytnutí jednorázové peněžní částky za protiprávní sterilizaci.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že dne 30. 10. 1991 podstoupila ve Fakultní nemocnici v Plzni lékařský zákrok spočívající v její sterilizaci. O tento lékařský zákrok žalobkyně nežádala a nikdy k němu neudělila svobodný a informovaný souhlas. Zákrok byl proveden bez jejího vědomí, přičemž o skutečnosti, že nikdy nebude mít další děti, se dozvěděla až po samotném zákroku.
3. Žalobkyni byla sterilizace doporučena během těhotenské prohlídky, avšak nebyla jí sdělena rizika, následky, alternativy daného zákroku, a to že jde o zákrok trvalý. Žalobkyně se domnívala, že jde o nezbytné opatření pro zdraví jejího nenarozeného dítěte a jí samotné. Pokud by věděla, že sterilizace není nutná, nikdy by žádost o její provedení nepodepsala. Žalobkyni dal zdravotní personál podepsat „určité papíry“ bez toho, aniž by jí cokoliv vysvětlil či ji jinak poučil. Žalobkyně dokumentům nerozuměla. Tvrzení, že o povaze, charakteru, následcích, alternativách a rizicích zákroku nebyla nikdy poučena, dokládá skutečnost, že v její zdravotnické dokumentaci abscentuje jakýkoliv dokument obsahující její řádné poučení. Žalobkyně o povaze zákroku nebyla nikdy ani ústně poučena.
4. Žalobkyně tvrdila, že s námitkou chybějícího poučení se žalovaný nevypořádal, neboť pouze konstatoval, že žalobkyně neprokázala skutečnost, že by o povaze zákroku nebyla poučena. S touto argumentací se nelze ztotožnit, neboť žalobkyně prokázala protiprávnost zákroku sterilizace všemi dostupnými prostředky, které po ní lze spravedlivě požadovat. Po žalobkyni nelze požadovat, aby doložila neexistující skutečnost, neboť to ani není možné.
5. Namítala, že ze skutkového stavu a ze zdravotnické dokumentace nevyplývá, že by někdy dostala takové množství informací, na základě kterých by mohla vyslovit kvalifikovaný informovaný souhlas. Nedostatek informací a ochoty lékařů cokoliv vysvětlovat jsou faktory, které donutily žalobkyni k podpisu formální žádosti. Nešlo zde tedy o svobodný a informovaný souhlas, a proto byla sterilizace provedena v rozporu s právem. Tvrzení žalovaného, že „měla se obrátit na přítomný zdravotní personál a dožadovat se vysvětlení předtím, než daný dokument podepíše,“ je nesprávné a nanejvýš pochybné, neboť zdravotní personál má sám aktivně zajistit řádné poučení pacientů, a nikoliv čekat na to, až se pacient sám začne dožadovat vysvětlení.
6. Z předložené zdravotnické dokumentace dle žalobkyně rovněž vyplývá, že nebylo podepsáno prohlášení o souhlasu se sterilizací a písemné poučení o tom, do jaké míry je sterilizační zákrok reparaibilní (§ 11 směrnice ministerstva zdravotnictví ČSR č. LP-252.3-19.11.71 ze dne 17. 12. 1971 o provádění sterilizace [dále jen „směrnice“]). Vzhledem k tomu,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

že směrnice sama explicitně stanoví povinnost souhlasu se sterilizací, není možné za tento souhlas považovat formulář, kde není vymezen druh a povaha zákroku.

7. Dále žalobkyně namítala, že žádost o sterilizaci není řádně odůvodněna, tak jak vyžaduje § 6 směrnice. V případě žalobkyně je jako důvod v žádosti o provedení sterilizace uvedeno „*Žádám o provedení sterilisace dle § 27 zák. č. 20/1966 Sb. o péči o zdraví lidu z těchto důvodů: Mám 3 zdravé děti a čekám čtvrté. Další dítě nechci.*“. V žádosti naopak chybí poučení o povaze zákroku a o jeho důvodnosti. Navíc z protokolu o jednání sterilizační komise není zjevné, zdali komise udělila souhlas se sterilizací, či nikoli. Rovněž pak v protokolu o jednání komise chybí uvedení funkce a jména 3. člena sterilizační komise. Správná identifikace členů komise je jediným nástrojem ochrany pacientů předtím, aby protokol místo příslušných lékařů podepsaly jiné osoby. Nedodržením této náležitosti byla žalobkyně zkrácena ve svých právech, neboť jí nebyla dána možnost si ověřit řádné složení sterilizační komise.
8. Žalobkyně se neztotožnila s tvrzením správních orgánů, že argumentaci obrácením důkazního břemene nelze přisvědčit, neboť se jedná o institut soukromoprávních medicínských sporů. Dle žalobkyně i v případě rozhodování o přiznání nároku za protiprávní sterilizaci by tohoto institutu mělo být užito.
9. Konečně se žalobkyně ohradila proti postupu žalovaného, neboť ten neučinil žádné vstřícné kroky, aby si protiprávnost zákroku sterilizace ověřil. Neprovedením jakýchkoliv aktivních kroků porušily správní orgány povinnost postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Správní orgány tak nedostatečně a nesprávně zjistily skutkový stav, neboť ponechaly důkazní břemeno pouze na žalobkyni bez toho, aniž by sám, jakkoliv aktivně postupoval.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

10. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě odkázal na napadené rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl.
11. Žalovaný předně uvedl, že podle zdravotnické dokumentace žalobkyně podepsala dokument „*Žádost o provedení sterilizace*“ dne 15. 5. 1991, který vlastnoručně odůvodnila tím, že již má 3 zdravé děti, čeká čtvrté a další nechce. Podle žalovaného již tímto žalobkyně vyslovila souhlas s provedením sterilizace, která tak nemohla být provedena bez jejího vědomí. Žalovaný odmítl tvrzení, že žalobkyně vyplnila formulář žádosti, aniž by si jej přečetla a seznámila se s jeho obsahem. Pokud takto postupovala, nemůže to jít k tíži státu. Z odůvodnění žádosti o provedení sterilizace zároveň vyplývá, že si žalobkyně byla vědoma toho, do jaké míry je sterilizační zákrok reparabilní, tj. že je trvalého charakteru. Tudíž důsledku a cíli musela žalobkyně rozumět. Opačné tvrzení je neuvěřitelné.
12. K tvrzení žalobkyně, že jí byly předloženy písemné dokumenty bez jakéhokoli poučení a vysvětlení, žalovaný odkázal na zdravotnickou dokumentaci, ve které se nachází jediný list papíru, na němž je žalobkyně podepsána dvakrát, jednou pod žádostí o provedení sterilizace a podruhé pod poučením o možnosti podat odvolání v případě zamítnutí sterilizační žádosti. Nebylo tak prokázáno, že by žalobkyni bylo předloženo množství papírů k podpisu. Pokud žalobkyně podepsala předložené dokumenty, aniž by se seznámila s jejich obsahem, vyjadřuje to její postoj, že nechtěla být poučena o zákroku, což je právo pacienta a může k tomu docházet například v situacích, kdy by informace o zákroku mohly v pacientovi vyvolávat stres, obavy a zvýšený strach.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

13. Tvzení žalobkyně, že nikdy nebyla o povaze a následcích zákroku poučena, není podloženo žádnými důkazy. Podle § 23 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu (dále jen „zákon č. 20/1966 Sb.“), nebylo nutné písemné poučení pacienta včetně jeho zachycení do zdravotnické dokumentace. Podle § 3 odst. 1 a 2 zákona č. 297/2021 Sb. se porušení právních předpisů a okolností narušujících svobodu a prostotu omylu uděleného souhlasu posuzuje podle požadavků právních předpisů upravujících v rozhodném období podmínky provedení zdravotního výkonu. Z absence komplexního písemného poučení nelze bez dalšího dovodit protiprávnost sterilizace.
14. S ohledem na časový odstup žádosti o provedení sterilizace (14. 6. 1991) a samotného zákroku (30. 10. 1991) je zřejmé, že žalobkyně nebyla v časové tísní a mohla si provedení zákroku promyslet. Pokud byla žalobkyně seznámena s doporučením provedení sterilizace během těhotenské prohlídky, povaha zákroku s ní byla projednávána. Tvzení o nedostatečném poučení nezapadá do reálné skutkové verze, neboť pokud by neměla dostatek informací, sterilizaci by nepodstoupila. Žalobkyně nijak nevyvrátila, že byla lékařem v souladu s § 23 zákona č. 20/1966 Sb. poučena, a proto je nutné presumovat jednání ošetřujícího lékaře v souladu se zákonem, tedy že žalobkyně byla řádně poučena. Samotný zákon č. 297/2021 Sb. ani jiný postup nezakotvuje.
15. Žalovaný zdůraznil, že dne 30. 10. 1991 byla žalobkyni provedena pouze sterilizace, žádná jiná operace, a ta neproběhla během porodu. Žalobkyně nebyla v této době těhotná. Skutková verze o tom, že zdravotnický personál žalobkyni odvezl na operační sál bez jakéhokoli poučení není věrohodná.
16. Žalovaný poukázal na § 50 odst. 2 a § 52 správního řádu s tím, že bylo na žalobkyni, aby ke svému tvrzení navrhla přímé či nepřímé důkazy, avšak v návaznosti na zdravotnickou dokumentaci neposkytla náležitou součinnost.
17. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobkyně, že není zdravotnickou dokumentací doloženo, že by měla dostatek informací, na základě kterých mohla vyslovit kvalifikovaný informovaný souhlas a že se nejednalo o projev vůle skutečné, vážné a prosté omylu, neboť k tomuto tvrzení nebyl předložen žádný důkaz.
18. Žalovaný poznamenal, že žalobkyně v předcházejícím řízení argumentaci týkající se obrácení důkazního břemene neuváděla. Žalobkyně má podle § 6 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 297/2021 Sb. povinnost tvrzení a důkazní. Je na žalobkyni, aby označila listiny a jiné důkazní prostředky, kterých se dovolává. Zákon č. 297/2021 Sb. a subsidiárně používaný správní řád obrácení důkazního břemene nezná a takový postup správního orgánu by byl v rozporu s čl. 2 odst. 3 Ústavy, čl. 2 odst. 2 Listiny a § 2 odst. 1 správního řádu. Bylo na žalobkyni, aby předložila racionální, věrohodné a hájitelné tvrzení podložené alespoň nepřímými důkazy.
19. K tvrzení, že správní orgány neučinily žádné vstřícné kroky, žalovaný uvedl, že není zřejmé, jaké konkrétní vstřícné kroky má žalobkyně na mysli, když žádné důkazní prostředky neoznačila.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

20. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

21. Při ústním jednání, konaném dne 18. 11. 2024, setrvali účastníci řízení na svých stanoviscích. Žalovaného zdůraznil, že žalobkyně v dostatečném předstihu před provedenou sterilizací podala žádost o sterilizaci, na žádosti je její vlastnoruční podpis, žádost je formulována tak, že má tři zdravé děti a čeká čtvrté, další dítě nechce. Na téže listině je protokol sterilizační komise, na kterém je žalobkyně podepsána. Sterilizace proběhla 5 měsíců poté. Sterilizace byla indikovaná. Ve zdravotnické dokumentace se několikrát cituje, že žalobkyně žádá o sterilizaci. Žalovaný měl za to, že je žaloba podána nedůvodně. Žalobkyně vyslovila souhlas se sterilizací, tvrdila, že se o sterilizaci byla informována, bavila se o ní se svojí ošetřující lékařkou, gynekoložkou, v rámci předporodní návštěvy. Sterilizace tak byla provedena indikovaně, oprávněně, všechny zákonné náležitosti dle směrnice byly splněny, žalobkyně byla poučena. K dotazu soudu, z jakého podkladu ve správním spisu vyplývá, že žalobkyně byla poučena o sterilizaci, žalovaný odkázal na podanou žalobu, ve které žalobkyně uvedla, že se s doporučením ke sterilizaci setkala během těhotenské prohlídky. Z uvedeného žalovaný dovozoval poučení žalobkyně. K tomu zástupkyně žalobkyně sdělila, že v podané žalobě je uvedeno, že žalobkyně poučena nebyla.
22. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
 - Podle § 27 zákona č. 20/1966 Sb. se sterilizace smí provést jen se souhlasem nebo na vlastní žádost osoby, u níž má být sterilizace provedena, a to za podmínek stanovených ministerstvem zdravotnictví.
 - Podle § 11 směrnice je-li o žádosti rozhodnuto kladně, pošle předseda žadatelku (žadatele) s doporučením na ženské (urologické nebo chirurgické) oddělení, jehož vedoucí je členem komise. Zároveň tam zašle opis protokolu, který se stane součástí chorobopisu. Před zákonem podepíše osoba, u níž má být sterilizace provedena, popřípadě její zákonný zástupce (opatrovník), prohlášení, že s provedením sterilizace souhlasí a že bere na vědomí písemné poučení o tom, do jaké míry je sterilizační zákrok reparable.
23. Soud o podané žalobě uvážil následovně:
24. Podstata sporu mezi účastníky řízení spočívá v posouzení, zda jsou v projednávaném případě splněny podmínky pro poskytnutí jednorázové peněžité částky za protiprávní sterilizaci žalobkyně. Jádrem sporu tedy spočívá v posouzení, zda žalobkyně byla sterilizována v rozporu s právními předpisy, jak tvrdí, či nikoliv. Zatímco správní orgány namítají, že ke sterilizaci žalobkyně došlo v souladu se zákonem č. 20/1966 Sb., přičemž odkazují na žádost žalobkyně o provedení sterilizace ze dne 15. 5. 1991 s tím, že si žalobkyně musela být vědoma toho, do jaké míry je sterilizační zákrok reparable, žalobkyně je opačného názoru a poukazuje na § 11 směrnice.
25. Ustanovení § 27 zákona č. 20/1966 Sb. v rozhodném znění, tj. ve znění ke dni provedení sterilizace žalobkyně, stanovilo, že sterilizace se smí provést jen se souhlasem nebo na vlastní žádost osoby, u níž má být sterilizace provedena, a to za podmínek stanovených ministerstvem zdravotnictví. Směrnice, která provádí § 27 zákona č. 20/1966 Sb., vyžadovala pro to, aby byla sterilizace provedena v souladu s tehdy platnými a účinnými právními předpisy současné splnění tří podmínek, a to (1) podání žádosti, (2) schválení komisí a (3) konečně podpis prohlášení, že daná osoba, či její zákonný zástupce s provedením sterilizace

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

souhlasí a že bere na vědomí písemné poučení o tom, do jaké míry je sterilizační zákrok reparabilní (bližší viz § 11 směrnice).

26. Z výše uvedeného vyplývá, že samotná žádost o provedení sterilizace k závěru o jejím provedení v souladu s právními předpisy nepostačuje. Argumentují-li tedy správní orgány žádostí žalobkyně, zcela opomíjí posloupnost potřebných kroků vedoucích k provedení sterilizace dle směrnice (viz výše) a zejména podmínky stanovené § 11 směrnice. Podání žádosti dle směrnice předcházelo podepsání souhlasu se sterilizací a poučení o reparabilitě tohoto zákroku. Ze samotné žádosti o provedení sterilizace tak v žádném případě nelze dovozovat souhlas žalobkyně s provedením sterilizace, případně že se žalobkyni dostalo náležitého poučení o tom, do jaké míry je sterilizační zákrok reparabilní
27. Za rozhodné pro posouzení věci považoval soud obsah zdravotnické dokumentace žalobkyně. Zdravotnická dokumentace žalobkyně, kterou si žalovaný vyžádal u příslušného poskytovatele zdravotních služeb a která tvoří obsah žalovaným předloženého správního spisu, v rozporu s § 11 směrnice neobsahuje souhlas žalobkyně s provedením sterilizace včetně písemného poučení, do jaké míry je sterilizační zákrok reparabilní. Právě nedodržení § 11 směrnice žalobkyně v průběhu správního řízení a rovněž i v podané žalobě namítala. Pro úplnost soud doplňuje, že žalobkyně soudu předložila zdravotnickou dokumentaci, která je svým obsahem totožná se zdravotnickou dokumentací obsaženou ve správním spise. Za situace, kdy ve zdravotnické dokumentaci absentuje § 11 směrnice vyžadovaný souhlas žalobkyně s provedením sterilizace a písemné poučení o tom, do jaké míry je sterilizační zákrok reparabilní, nelze dospět k jinému závěru, než že sterilizace žalobkyně proběhla v rozporu s v rozhodné době platnými a účinnými právními předpisy
28. Tvrzení správních orgánů, podle kterých zákon č. 20/1996 Sb. nepožadoval, aby byl pacient o následcích zákroku lékařem poučen písemně, neskýtá směrnice oporu. Ustanovení § 11 směrnice jednoznačně požaduje, aby bylo poučení o tom, do jaké míry je sterilizační zákrok reparabilní, písemné. Na výše uvedeném § 23 zákona č. 20/1966 Sb. nemůže nic změnit. Stejně tak nemůže požadavek § 11 směrnice zvrátit ani tvrzení správních orgánů, že si žalobkyně musela být trvalosti zákroku vědoma nebo že o trvalosti zákroku byla žalobkyně ústně poučena. Nadto o posledním z uvedených tvrzení správní orgány nepředložily žádný důkaz, ač tak bylo výhradně na nich. V podané žalobě pak žalobkyně skutečnost, že se jí dostalo ústního poučení výslovně popřela.
29. Na základě shora uvedeného je nutno uzavřít, že sterilizace žalobkyně proběhla v rozhodné době podle § 3 odst. 1 a 2 zákona č. 297/2021 Sb. v rozporu s platnými a účinnými právními předpisy, neboť ke sterilizaci žalobkyně neudělila souhlas a současně nebyla dostatečně informována o povaze, respektive trvalosti tohoto zákroku. Žalobkyně tak má podle § 4 odst. 1 zákona č. 297/2021 Sb. právo na jednorázové odškodnění.
30. S ohledem na shora uvedený závěr považuje soud za nadbytečné, aby se zabýval zbylými námitkami žalobkyně, neboť by to na věci nemohlo nic změnit.
31. Pro úplnost soud podotýká, že obdobné závěry vyslovil zdejší soud např. v rozsudku ze dne 30. 9. 2024, č. j. 17 Ad 5/2024-37, a ze dne 21. 5. 2024, č. j. 11 Ad 5/2023-61.
32. Nicméně závěrem soud považuje za nezbytné připomenout, že v případě rozhodování o žádosti dle zákona č. 297/2021 Sb. je nutné mít na zřeteli účel a smysl tohoto zákona, jímž je odškodnění obětí protiprávních sterilizací, a z toho vyplývající nutnost postupovat ve vztahu k žadatelům co nejvstřícněji. Jelikož se jedná o již mnohokrát opakované judikatorní

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

závěry, soud pro stručnost odkazuje např. na body 64 a násl. rozsudku sp. zn. 11 Ad 5/2023, nebo body 16 a násl. rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2024, č. j. 9 As 61/2023-65.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

33. Jelikož soud dospěl k závěru, že je napadené rozhodnutí nezákonné, zrušil jej dle § 78 odst. 1 s. ř. s. Dále soud vrátil věc dle § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V dalším řízení bude žalovaný, resp. ministr vycházet z toho, že sterilizace žalobkyně proběhla v rozporu s v rozhodné době platnými a účinnými právními předpisy.
34. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Jelikož byla žalobkyně ve věci zcela úspěšná, uložil soud žalovanému zaplatit jí náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně představují náklady zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1, § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve výši 3 100 Kč a paušální náhrada hotových výdajů stanovená dle § 13 odst. 4 téže vyhlášky ve výši 300 Kč za každý ze tří úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání nebo návrh ve věci samé – žaloba, účast na jednání) a náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % ve výši 2 142 Kč. Celkem náklady řízení činí 12 342 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 18. listopadu 2024

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Milan Tauber
předseda senátu

z důvodu nepřítomnosti předsedy senátu
podepsal písemné vyhotovení rozhodnutí v souladu
s § 54 odst. 2 věta druhá s. ř. s. člen senátu Vadim Hlavatý v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.